

॥ ११ ॥ कोकिलाकुलखंडानि तदाकुलवृक्षखंडानि दोधवीति कंपयति ॥ १२ ॥ विभजन् व्यभजन् ॥ १३ बलाद्धानरबलात् आदाय स्वबलंगृहीत्वा नीलेन
सहांगदुरसि उच्यमानपुरुषव्यूहस्योरसि तिष्ठेदितिकपिसेनांशशास ॥ १४ ॥ वानरौघसमावृतऋषभोवानरवाहिन्यादक्षिणपार्श्वमाश्रितस्तिष्ठेदित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥
यत्तः सावधानः ॥ १७ ॥ जांबवदादयस्त्रयोपिकक्षाः जघनं पश्चार्द्धं ॥ लोकस्य भूलोकस्य पश्चार्द्धं पश्चिमदिशं तेजसावृतः प्रचेताइव ॥ १८ ॥ १९ ॥ मर्दयितुमिच्छवो

पुष्पितैः शोभितालंकावनैश्चित्ररथोपमैः ॥ नानापतगसंघुष्टफलपुष्पोपगैः शुभैः ॥ ११ ॥ पश्यमत्तविहंगानि प्रलीनभ्रमराणि च ॥
कोकिलाकुलखंडानि दोधवीति शिवोऽनिलः ॥ १२ ॥ इति दाशरथीरामो लक्ष्मणं समभाषत ॥ बलं च तत्र विभजच्छास्त्रदृष्टेन कर्मणा
॥ १३ ॥ शशासकपिसेनां तां बलादादाय वीर्यवान् ॥ अंगदः सह नीलेन तिष्ठेदुरसि दुर्जयः ॥ १४ ॥ तिष्ठेद्धानरवाहिन्या वानरौघसमावृ-
तः ॥ आश्रितो दक्षिणपार्श्वं ऋषभो नाम वानरः ॥ १५ ॥ गंधहस्तीवदुर्धर्षस्तरस्वी गंधमादनः ॥ तिष्ठेद्धानरवाहिन्याः सव्यं पक्षमधिष्ठितः
॥ १६ ॥ मूर्ध्नि स्थास्याम्य हं यत्तो लक्ष्मणेन समन्वितः ॥ जांबवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः ॥ १७ ॥ ऋक्षमुख्यामहात्मानः कुक्षिरक्षं
तु ते त्रयः ॥ जघनं कपिसेनायाः कपिराजोऽभिरक्षतु ॥ पश्चार्द्धमिव लोकस्य प्रचेतास्ते जसावृतः ॥ १८ ॥ सुविभक्तमहाव्यूहामहावानर-
रक्षिता ॥ अनीकिनीसा विबभौ यथा द्यौः सा भ्रसं प्रुवा ॥ १९ ॥ प्रगृह्य गिरिशृंगाणि महतश्च महीरुहान् ॥ आसेदुर्वानरालंकां मिमर्दयिष-
वोरणे ॥ २० ॥ शिखरैर्विकिरामैनां लंकां मुष्टिभिरेव वा ॥ इति स्मदधिरे सर्वे मनांसि हरिपुंगवाः ॥ २१ ॥ ततो रामो महातेजाः सुग्रीवमिदं
मब्रवीत् ॥ सुविभक्तानि सैन्यानि शुकएष विमुच्यतां ॥ २२ ॥ रामस्य तु वचः श्रुत्वा वानरेंद्रो महाबलः ॥ मोचयामास तं दूतं शुकं रामस्य
शासनात् ॥ २३ ॥ मिमर्दयिषवः ॥ २० ॥ शिखरैर्गिरिशिखरैः विकिराम विक्षिपाम नाशयामेति यावत् ॥ २१ ॥ शुकएष विमुच्यतामिति ॥ पूर्वमुच्यतां

दूत आगत इत्यत्र ताडनादिदुःखान्मुच्यतामित्येवार्थः ॥ तेन बद्धा स्थापित इति अवगम्यते ॥ २२ ॥ २३ ॥